

Dicționar de Bruxelleză

Dicționar de buzunar

Titlul Proiectului: Rețeaua Centrelor de Informare Europe Direct 2013 - 2017

Finanțator: Direcția Generală de Comunicare prin
Reprezentanța Comisiei Europene în România

Proiectul: Centrul Europe Direct Nord-Est, contract AC22 / 2013 - 2017

Editorul materialului: Agenția pentru Dezvoltare Regională Nord-Est

Data publicării: Decembrie 2013

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar
poziția oficială a Uniunii Europene

Centrul Europe Direct Nord-Est

Str. Locotenent Drăghescu, nr 9, Piatra Neamț, cod poștal 610125,

Tel/Fax: 0233 222 432, europedirect@adnordest.ro

Echipa de redacție: Roxana Pintilescu, Coordonator CEDNE,
Alexandra Albu, Consilier informare și comunicare CEDNE

Design: Gamma Concept · Tipar: Master-Print

Dicționar de buzunar

Dicționar de Bruxelleză

De ce un dicționar de "bruxelleză"?

Cu siguranță v-ați aflat și dumneavoastră în situația de a dori clarificări asupra sensului unui termen sau al unei expresii dintr-un articol de ziar, o dezbatere televizată sau un text de specialitate din domeniul chestiunilor "europene", adică un termen făcând parte din așa-numitul "eurojargon". Cu toate că mare parte din această terminologie ne este deja destul de familiară cel puțin din discursul mass-media, dacă nu din surse directe precum publicațiile instituțiilor UE, există încă o serie întregă de noțiuni foarte specializate a căror utilizare și înțelegere pare rezervată cunoscătorilor. Pentru că nu întotdeauna aveți la îndemână sau considerați necesară achiziționarea unui dicționar de specialitate pentru fiecare din domeniile care utilizează eurojargonul, și pentru a contribui la facilitarea înțelegerii unui discurs european mai specializat, Centrul Europe Direct Nord-Est vă pune la dispoziție publicația "Dicționar de bruxelleză", o colecție de termeni de bază aparținând mai multor domenii, într-un format accesibil și în regim gratuit.

Eurojargonul

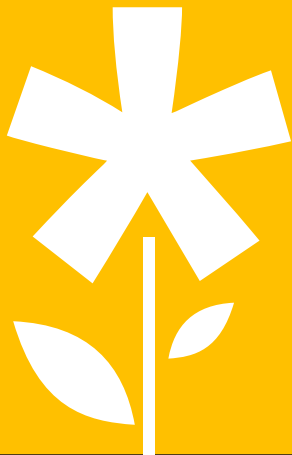
Termenul de "eurojargon" apare pentru prima dată în discursul d-lui Hubert Paesmans, (conducătorul Departamentului Servicii de Sprijin în Terminologie și Lingvistică, al Comisiei Europene) în cadrul Conferinței de la Lisabona, din 18 septembrie 1998. Terminologia Comunității Europene cuprinde, după Hubert Paesmans, terminologia comunitară, constituită din termenii legați de funcționarea instituțiilor, de politica comună și de integrarea europeană și terminologia tehnică, constituită din terminologiile domeniilor la care se referă actele normative europene.

Instrument de informare europeană

Centrul Europe Direct Nord-Est, în cadrul Agenției pentru Dezvoltare Regională Nord-Est, este o structură dedicată furnizării de servicii de informare europeană în regiunea de nord-est a României. Timp de șase ani, în perioada 2008 - 2013, Centrul Europe Direct Nord-Est a promovat informația europeană la nivel regional, pe baza priorităților de comunicare anuale stabilite de Comisia Europeană, prin diverse canale: mass-media, buletine regionale informative, caravane de informare, publicații, evenimente, etc.

Unul din cele mai eficiente mijloace de informare continuă să-l constituie publicațiile atât în format fizic, cât și digital, fapt pentru care Centrul nostru a alcătuit acest glosar. Cu ajutorul "dicționarului de bruxelleză", Centrul Europe Direct Nord-Est intenționează să răspundă nevoii de informare atât a publicului larg, cât și a unui public avizat (personalului instituțiilor, organizațiilor și celor ce aprofundează domeniul - studenți, masteranzi, doctoranzi), alcătuiind un glosar de dimensiuni restrânse, dar care vizează atât expresii uzuale, cât și foarte specializate (cum sunt cele din domeniul programelor de finanțare, de exemplu). Este vorba despre un ansamblu de termeni structurați în ordine alfabetică, explicații concis și clar, pe mai multe domenii, precum: instituții și politici europene; tratate, programe și strategii comunitare; finanțări europene, activitățile dumneavoastră.

Astfel, fie că sunteți un om de afaceri care trebuie să respecte normele europene în activitatea sa, un întreprinzător care dorește să acceseze finanțare, un angajat al unei instituții a Uniunii Europene, student sau simplu doritor de mai multă informație, vă punem la dispoziție "Dicționarul de bruxelleză", ca o completare la publicațiile deja existente ale instituțiilor Uniunii Europene, într-un format atractiv și ușor de folosit. Vă invităm să-l consultați, în speranța că va constitui un instrument util în

De unde provine termenul de "bruxelleză"

Un număr considerabil de instituții europene își desfășoară activitatea în Bruxelles, capitala Belgiei, fapt pentru care acest centru urban este considerat ca fiind capitala de facto a Uniunii Europene. Uniunea nu a desemnat în mod oficial o capitală, instituții U.E. având sediile și la Strasbourg și Luxemburg. Pe bună dreptate însă, Bruxelles-ul joacă un rol important în U.E., sediile Comisiei Europene (în clădirea Berlaymont) și cel al Consiliului Uniunii Europene (în clădirea Justus Lipsius) fiind găzduite în acest oraș. În plus, cea mai mare parte a afacerilor Parlamentului European se desfășoară la Bruxelles, în zona Espace Léopold (sediul oficial al Parlamentului fiind la Strasbourg).

Bruxelles-ul a devenit gazdă a instituțiilor încă din 1957, odată cu înființarea Comunității Economice Europene și a Euratom, a căror sedii se aflau și la Luxemburg. Cu timpul însă și din rațiuni de ordin practic, acestea au continuat să își desfășoare activitatea doar la Bruxelles. În 1965 Bruxelles a devenit reședința permanentă a Comisiei și Consiliului, iar în anii următori Parlamentul și-a intensificat prezența aici, cu toate că prin tratate era obligat să își mențină sediul în Strasbourg. Între 2002 și 2004, Consiliul European și-a stabilit sediul în Bruxelles. În mod curent, Cartierul European din partea estică a orașului abundă de prezența instituțiilor, doar Comisia ocupând peste 865.000m² de birouri aici.

Acolo unde se află cea mai mare parte din sediile instituțiilor europene, este cu siguranță și aria în care limbajul denumit "eurojargon" (eurolect, euro-terminologie) este foarte intens utilizat, motiv pentru care am denumit publicația de față "dicționar de bruxelleză".

Acquis comunitar

Acquis-ul comunitar desemnează drepturile și obligațiile comune ale Statelor Membre. Acquis-ul include tratatele și legislația UE, declarații și rezoluții, acorduri internaționale în domenii comunitare și hotărârile judecătorești ale Curții de Justiție a Comunităților Europene. Include, de asemenea, acțiunile comune ale Statelor Membre în cadrul politicii externe și de securitate comună și al cooperării polițienești și judiciare în materie penală. Înainte de a adera la Uniunea Europeană, statele candidate trebuie să accepte acquis-ul și să transpună legislația comunitară în legislația națională.

Textele actelor legislative comunitare se găsesc, în limbile oficiale din Uniunea Europeană¹, în EURLex, portalul legislației Uniunii Europene, a cărui adresă este <http://eur-lex.europa.eu>. Procesul de adoptare a unui act comunitar poate fi urmărit pe site-ul PreLex, la adresa <http://prelex.europa.eu>, iar sinteze legislative sunt disponibile pe site-ul Scadplus <http://europa.eu/scadplus>.

La 1 ianuarie 2007, limba română a devenit limbă oficială, iar legislația UE adoptată după această dată este publicată și în limba română. Traduceri în limba română ale actelor adoptate anterior pot fi accesate pe site-ul Institutului European din România, instituție care are rolul de a coordona procesul de traducere a acquis-ului comunitar în limba română.

Acceptarea ofertei câștigătoare

Actul juridic prin care autoritatea contractantă își manifestă acordul de a se angaja juridic în contractul de achiziție publică ce va fi încheiat cu ofertantul a cărui ofertă a fost desemnată câștigătoare.

Acord-cadru

Înțelegerea scrisă intervenită între una sau mai multe autorități contractante și unul sau mai mulți operatori economici, al cărei scop este stabilirea elementelor/condițiilor esențiale care vor governa contractele de achiziție publică ce urmează a fi atribuite într-o perioadă dată, în mod special în ceea ce privește prețul și, după caz, cantitățile avute în vedere.

Adiționalitatea

Nivelul cheltuielilor publice pe care statul membru al Uniunii Europene le realizează din surse proprii, pe parcursul perioadei de programare, pentru aceleași tipuri de măsuri finanțate din fondurile structurale.

Agenția pentru Dezvoltare Regională

Organism neguvernamental, nonprofit, de utilitate publică, cu personalitate juridică, care funcționează în domeniul dezvoltării regionale și care se organizează și funcționează în condițiile Legii nr. 315 din 2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

Ajutorul de stat

Orice măsură de sprijin acordată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale, din resursele de stat sau resurse ale unităților administrativ-teritoriale ori de alte organisme care administrează surse ale statului sau ale colectivităților locale, indiferent de formă, care distorsionează sau amenință să distorsioneze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi, a producției anumitor bunuri, a prestării anumitor servicii sau care afectează comerțul dintre România și statele membre ale Uniunii Europene, fiind considerată incompatibilă cu un mediu concurențial normal.

Angajament legal

Orice act cu efect juridic, din care rezultă sau ar putea rezulta o obligație pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public.

Arie naturală protejată

Zonă terestră, acvatică și/ sau subterană în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică ori culturală deosebită, care are un regim special de protecție și conservare, stabilit conform prevederilor legale.

Asociație de Dezvoltare Intercomunitară

Structurile de cooperare cu personalitate juridică, de drept privat, înființate de unitățile administrativ-teritoriale pentru realizarea în comun a unor proiecte de dezvoltare de interes zonal sau regional ori pentru furnizarea în comun a unor servicii publice.

Audit public intern

Activitatea funcțional independentă și obiectivă, care dă asigurări și consiliere conducerii pentru buna administrare a veniturilor și cheltuielilor publice, perfecționând activitățile entității publice; ajută entitatea publică să își îndeplinească obiectivele printr-o abordare sistematică și metodică, care evaluează și îmbunătățește eficiența și eficacitatea sistemului de conducere bazat pe gestiunea riscului, a controlului și a proceselor de administrare.

Autoritate de certificare și plată

Structura organizatorică în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, responsabilă de certificarea sumelor cuprinse în declarațiile de cheltuieli transmise la Comisia Europeană și pentru primirea fondurilor transferate României din Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și asigurarea transferului acestora către beneficiari, precum și a sumelor de prefinanțare și cofinanțare aferente acestora din fonduri alocate de la bugetul de stat.

Autoritate de Management

Structura din cadrul unei autorități publice centrale, responsabilă pentru gestionarea unui program operațional.

Avans

Sumele transferate de către beneficiar unui contractor, în baza documentelor justificative, conform legii, în cadrul unui proiect finanțat din instrumente structurale.

Aviz Natura 2000

Act tehnico-juridic emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică în planul sau programul supus adoptării. Pentru orice proiect finanțat din fonduri comunitare este necesară obținerea avizului Natura 2000 (a se vedea OUG nr.195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare).

Axă Prioritară

Una dintre prioritățile selecționate de autoritatea de gestionare a programului operațional în cauză sau în cadrul responsabilității sale în conformitate cu criteriile stabilite de Comitetul de monitorizare și aplicate de unul sau mai mulți beneficiari în vederea realizării obiectivelor axei prioritare de care aparține.

Beneficiar

Un operator, un organism sau o întreprindere, din domeniile public sau privat, responsabil pentru inițierea, sau inițierea și implementarea operațiunilor. În cadrul schemelor de ajutor de stat, în baza articolului 87 din Tratat, beneficiarii sunt întreprinderile publice sau private care realizează un proiect individual și primesc ajutor public.

Beneficiar final

Organismul sau societatea comercială cu capital public ori privat, responsabil/ responsabilă cu execuția proiectelor sau a măsurilor finanțate.

Banca Centrală Europeană

Banca Centrală pentru Uniune Economică și Monetară, EMU. Este parte a Sistemului European al Băncilor Centrale, SEBC. Consiliul său executiv este numit prin acord cu statele membre și Consiliul European, după consultarea Parlamentului European.

Guvernantorii băncilor centrale naționale sunt de asemenea membri ai consiliului executiv.

A devenit complet operațională la 1 ianuarie 1999. Aceasta își asumă răspunderea pentru politica monetară europeană, este independentă de guvernele naționale și deține dreptul exclusiv de a autoriza utilizarea bancnotelor Euro.

Banca Europeană pentru Investiții

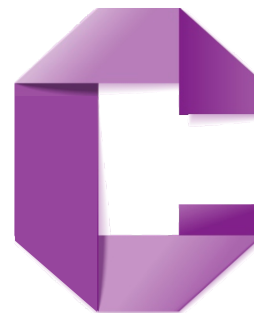
Banca Europeană de Investiții aparține celor 28 de state membre. Sarcina sa este de a lua bani cu împrumut de pe piețele de capital și de a acorda credite cu dobândă scăzută pentru proiecte privind îmbunătățirea infrastructurii, furnizarea de electricitate sau ameliorarea normelor de mediu atât în țări din UE cât și în țări vecine sau în țări curs de dezvoltare.

Rol

Banca Europeană de Investiții sprijină proiecte în țările UE și investește în viitoarele state membre și în țările partenere.

În general, ia bani cu împrumut de pe piețele de capital pentru a nu apela la bugetul UE. Acești bani sunt acordați în condiții favorabile proiectelor care se înscriu în linia obiectivelor politice ale UE.

În anul 2008, BEI a strâns suma de aproximativ 60 de miliarde de euro. Banca nu activează în scopul obținerii de profit, ci acordă credite la o rată a dobânzii apropiată de costul la care au fost împrumutați banii.

Cadru financiar multianual

Până în prezent, au existat patru acorduri interinstituționale privind procedura bugetară care au inclus cadre financiare multianuale: Delors I (1988-1992), Delors II (1993-1999), Agenda 2000 (2000-2006) și cadrul financiar multianual 2007-2013. Tratatul de la Lisabona a transformat cadrul financiar multianual într-un act obligatoriu din punct de vedere juridic. S-a ajuns la un acord politic privind cadrul financiar multianual pentru 2014-2020. CADRUL FINANCIAR MULTIANUAL PENTRU 2014-2020.

În propunerea sa modificată din 6 iulie 2014, Comisia a propus, pentru perioada 2014-2020, majorarea plafonului pentru creditele de angajament la 1033 de miliarde de euro (1,08 % din VNB UE) și cel pentru creditele de plată la 988 de miliarde de euro (1,03 % din VNB UE).

În contextul climatului economic actual, președinții Comisiei, Parlamentului și Consiliului au ajuns la un acord politic la 27 iunie 2013 pentru a reduce plafoanele globale ale creditelor de angajament la 960 de miliarde de euro (1,00 % din VNB UE) și pentru creditele de plată la 908 miliarde de euro (0,95 % din VNB UE).

În Rezoluția sa din 3 iulie 2013 referitoare la acordul politic privind cadrul financiar multianual 2014-2020, Parlamentul a reamintit că adoptarea Regulamentului privind CFM și noul All este legată de adoptarea bugetelor rectificative necesare pentru a furniza credite suplimentare de plată pentru exercițiul financiar 2013 și de adoptarea în cadrul procedurii legislative ordinare a temeiurilor juridice pentru aproximativ 65 de programe și instrumente ale UE pentru perioada 2014-2020.

Dacă Regulamentul privind CFM nu este adoptat până la sfârșitul anului 2013, plafoanele pentru 2013 din cadrul financiar actual vor fi menținute la prețuri constante.

Capacitate de absorbție

Acest termen se referă, de obicei, la capacitatea unei țări sau organizații de a primi sprijin și de a-l folosi eficient (respectiv de a-și defini bine prioritățile, de a elabora proiecte, de a asigura organizarea de licitații pentru acordarea proiectelor în intervalul agreeat de comun acord cu finanțatorul, de a monitoriza realizarea lor și de a lua măsuri împotriva folosirii defectuoase sau ilegale a fondurilor).

Coeziune

Expresia “promovarea coeziunii sociale” desemnează încercarea Uniunii Europene de a asigura fiecărui cetățean un loc în societate, de ex. prin acțiuni de combatere a sărăciei, șomajului și discriminării. De asemenea, bugetul UE include “Fondul de coeziune”, care finanțează proiecte, de ex. noi căi ferate, sprijinind astfel participarea regiunilor dezavantajate la economia Uniunii.

Comisar european

Este denumirea membrilor Comisiei Europene, actualmente în număr de 28, după cum urmează: 1 președinte, 8 vice-președinți și 19 comisari. Fiecare dintre ei gestionează un anumit domeniu. Deși fiecare din cei 28 de membri vine dintr-un alt Stat Membru, ei nu reprezintă statele lor în Comisie. Comisarii nu au nici o putere de decizie proprie, decât în cazul în care sunt abilitați de Comisie să ia măsuri în numele său, în domeniile lor de competență. În acest caz, își asumă responsabilitatea politică și juridică a Comisiei.

Comisia Europeană

Este una dintre principalele instituții ale Uniunii Europene. Reprezintă și susține interesele Uniunii în ansamblul său. Propune acte legislative și gestionează punerea în aplicare a politicilor europene și modul în care sunt cheltuite fondurile UE.

Comitetul Economic și Social European (CESE)

Este un organ consultativ al Uniunii Europene. Înființat în 1957, acesta are rol consultativ pe lângă principalele instituții europene (Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene, Parlamentul European). Consilierea se realizează prin avize privind propunerile legislative ale UE și prin avize din proprie inițiativă privind teme care, în opinia Comitetului, ar trebui abordate. Una din sarcinile sale principale este de a asigura „o punte” între instituțiile UE și „societatea civilă organizată”. Promovează democrația participativă în UE și ajută la promovarea rolului organizațiilor societății civile prin instituirea unui „dialog structurat” cu aceste grupuri din statele membre UE și din alte țări din întreaga lume.

Compromisul Ioannina

Numele compromisului de la Ioannina vine de la o întrunire cu caracter informal a miniștrilor de externe, ținută în orașul Ioannina din Grecia, la 27 martie 1994. Printre hotărârile luate la această întrunire a fost și decizia Consiliului de Miniștri privitoare la chestiunea concretă a votului cu majoritate calificată într-o Uniune extinsă, cu 16 membri.

Decizia a fost mai târziu modificată în urma hotărârii Norvegiei de a nu adera. Compromisul la care s-a ajuns stabilește că, dacă membrii Consiliului de Miniștri reprezentând între 23 de voturi (vechiul prag al minorității de blocaj) și 26 de voturi (noul prag) își exprimă intenția de a se opune luării unei decizii de către Consiliul de Miniștri cu majoritate calificată, acesta va face tot ce-i stă în puteri, într-o perioadă de timp rezonabilă, pentru a ajunge la o soluție satisfăcătoare care poate fi adoptată cu cel puțin 65 de voturi din 87.

Printr-o declarație anexată Tratatului de la Amsterdam, valabilitatea acestui compromis este prelungită până la realizarea viitoarei extinderi. Tratatul de la Lisabona (articolul 16 din Tratatul privind Uniunea Europeană), introduce o nouă definiție a regulii majorității calificate, care se aplică începând cu 1 noiembrie 2014 . Cu toate acestea , între această dată și 31 martie 2017, va fi posibil ca fiecare stat membru să impună regulile anterioare de ponderare . Acest lucru va permite țărilor reprezentând cel puțin trei sferturi din populația Uniunii sau cel puțin trei pătrimi din numărul statelor membre necesare pentru a constitui o minoritate de blocaj , de a se opune prin vot unui act emis de către Consiliu, cu majoritate calificată , în scopul găsirii unei soluții într-un interval rezonabil. De la 1 aprilie 2017, noua regulă a majorității calificate va deveni obligatorie. Procentul de activare a "Compromisul Ioannina", se reduce la cel puțin 55 % din populația Uniunii sau cel puțin 55 % din numărul statelor membre necesare pentru a constitui o minoritate de blocaj .

Consiliu

Consiliul este un termen care apare în denumirea a trei organisme europene:

a. Consiliul Uniunii Europene, instituție a Uniunii Europene, denumită și Consiliul de Miniștri, și care reunește miniștrii din Statele Membre în al căror portofoliu intră domeniul/domeniile aflate pe ordinea de zi (afaceri externe, finanțe, transporturi, agricultură etc.).

b. Consiliul European, denumire a reuniunilor șefilor de stat și/sau de guvern din Statele Membre, la care participă și Președintele Comisiei Europene. Consiliul European se reunește, în principiu, de patru ori pe an și are rolul de a hotărî orientările politice generale ale UE.

c. Consiliul European, organizație europeană interguvernamentală, separată de Uniunea Europeană. Are sediul la Strasbourg și principalele sale obiective sunt protecția drepturilor omului, promovarea diversității culturale în Europa și combaterea problemelor sociale, precum xenofobia sau intoleranța. Una dintre marile realizări ale acestei organizații înființate în 1949 a fost elaborarea și adoptarea Convenției Europene a Drepturilor Omului. Pentru a permite cetățenilor să-și exerseze drepturile în cadrul Convenției, a fost înființată Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Corectarea dezechilibrelor macroeconomice

În ultimii zece ani, statele membre au făcut alegeri economice divergente, care au dus la accentuarea diferențelor în materie de competitivitate și la apariția unor dezechilibre macroeconomice la nivelul UE. Pentru ca această situație să nu se repete în viitor, Comisia a propus un nou mecanism de supraveghere, menit să identifice și să corecteze aceste aspecte, încă din ziua incipientă. Prin acest mecanism, economiile statelor membre vor fi monitorizate în vederea depistării dezechilibrelor macroeconomice (ex. bule imobiliare, creșterea deficitului de cont curent sau a excedentelor, scăderea competitivității). Dacă statele membre depășesc „nivelurile de alertă”, Comisia va face analize aprofundate pentru a stabili dacă dezechilibrele sunt dăunătoare și, dacă este cazul, va face recomandări.

Criteriile de la Copenhaga

Pentru ca un stat să adere la Uniunea Europeană, trebuie să îndeplinească criteriile de la Copenhaga:

- criteriul politic: instituții stabile care să garanteze democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și protecția minorităților;

- criteriul economic: o economie de piață funcțională, precum și capacitatea de a face față presiunilor concurențiale din piață internă;

- capacitatea de a-și asuma obligațiile de stat membru, inclusiv adeziunea la obiectivele politice, economice și monetare ale Uniunii Europene.

Acestea sunt denumite și criteriile de aderare și au fost stabilite în Consiliul European de la Copenhaga din 1993.

Criterii de convergență/ criteriile de la Maastricht

Pentru ca un Stat Membru să adopte moneda euro, trebuie să îndeplinească criteriile de convergență:

- rata medie a inflației, monitorizată pe o perioadă de un an înainte de efectuarea verificării, să nu depășească cu mai mult de 1,5% rata inflației din cele trei state membre având cea mai mare stabilitate a prețurilor;

- raportul între deficitul public și produsul intern brut nu trebuie să depășească 3%;

- raportul între datoria publică și produsul intern brut nu trebuie să depășească 60%;

- rata dobânzii nominale pe termen lung nu trebuie să depășească cu mai mult de 2% pe cea realizată de primele trei state membre cu cea mai slabă inflație în anul precedent;

- marjele de fluctuație normale stabilite prin mecanismul cursului de schimb în Sistemul Monetar European trebuie să fi fost respectate fără mari presiuni, cel puțin în cei doi ani premergători verificării.

Fiind stabilite prin Tratatul de la Maastricht, aceste criterii sunt denumite și criteriile de la Maastricht.

Deficit democratic

Deficitul democratic este un concept cheie invocat cu precădere în discuția asupra lipsei de democrație a instituțiilor UE și asupra metodelor acestora de operare foarte complexe, ce le fac să pară inaccesibile cetățeanului de rând.

La fiecare stadiu al procesului de integrare europeană, chestiunea legitimității democratice a devenit foarte delicată. Tratatul de la Maastricht, Amsterdam și Nisa au contribuit la îmbunătățirea legitimității democratice a sistemului instituțional prin consolidarea puterilor Parlamentului în ce privește numirea și controlul Comisiei și extinderea succesivă a obiectivului procedurii de codecizie.

Tratatul de la Lisabona păstrează această direcție generală. Pe de o parte, întărește puterea Parlamentului European în chestiuni legate de buget și legislație, și îi permite acestuia să dețină un control politic mai eficient asupra Comisiei Europene prin procedura numirii președintelui Comisiei. Pe de altă parte, depune eforturi pentru a crește participarea cetățenilor la viața democratică a Uniunii instituind dreptul la inițiativă al cetățenilor și recunoscând importanța dialogului între instituțiile Europene și societatea civilă.

Mai mult, Tratatul prevede ca sesiunile Consiliului Miniștrilor să fie făcute publice de acum înainte, pentru a promova transparența și informația pentru cetățenii europeni.

Dezvoltarea durabilă

Dezvoltarea durabilă este un proces care are ca scop reconcilierea dezvoltării economice cu protecția și echilibrul social și al mediului. Incluziunea problemelor de mediu în definirea și implementarea altor politici europene (energie, cercetare, industrie, agricultură, etc.) este esențială pentru atingerea obiectivului de dezvoltare durabilă. Acest principiu a fost introdus prin Tratatul de la Maastricht și la Summit-ul Cardiff în 1998 și a constituit piatra de temelie pentru o acțiune coordonată la nivel european. Ca urmare a acesteia, în mai 2001, UE a adoptat o strategie în favoarea dezvoltării durabile. Aceasta a fost revizuită în 2006 pentru a remedia deficiențele constatate și pentru a-i da un nou impuls. În plus, parteneriatul global pentru dezvoltare durabilă, adoptat de Comisie în 2002, i-a dat o dimensiune externă. Ca urmare a Tratatului de la Lisabona, dezvoltarea durabilă este inclusă în obiectivele Uniunii Europene (articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană).

DG (Direcție Generală)

Subdiviziune a Consiliului Uniunii Europene, însărcinată cu un anumit domeniu sau un ansamblu specific de politici. Consiliul Uniunii Europene are 9 direcții generale.

Documentație de atribuire

Documentația ce cuprinde toate informațiile legate de obiectul contractului de achiziție publică și de procedura de atribuire a acestuia, inclusiv caietul de sarcini sau, după caz, documentația descriptivă.

Documentul Cadru de Implementare

Documentul elaborat de autoritatea de management și aprobat prin ordin comun al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului coordonator al autorității de management, prin care sunt stabilite detaliile de implementare a strategiei definite prin programul operațional.

Domeniul major de intervenție

Sfera de activitate dintr-o axă prioritară, în cadrul căreia se pot finanța diferite operațiuni cu obiective similare.

Educație

Fiecare stat membru este responsabil de organizarea sistemelor de educație și conținutul programelor de predare . În conformitate cu articolul 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), rolul Uniunii este de a contribui la dezvoltarea unei educații

de calitate prin încurajarea cooperării între statele membre și, dacă este necesar, prin sprijinirea și completarea acțiunii lor .

Cooperare politică între statele membre și instituțiile UE se bazează pe "cadrul strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale (ET 2020)" , care este completat de o serie de programe de finanțare.

Erasmus Plus (sau Erasmus+) este noul program al Uniunii Europene în domeniul educației, formării profesionale, tineretului și sportului. Acesta va integra șapte dintre programele europene de finanțare: Învățare pe Tot Parcursul Vieții, Tineret în Acțiune, Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink și programul pentru cooperare cu țările industrializate.

Programul demarează în anul 2014, va fi operațional până în anul 2020 și face parte din cadrul multi-anual de finanțare a Uniunii Europene.

Egalitatea de șanse sau oportunități egale

Principiul general al egalității de șanse conține două aspecte: unul este egalitatea de tratament între persoane, iar celălalt este egalitatea între femei și bărbați. Acest principiu trebuie aplicat în toate domeniile vieții, în special latura profesională, educația, accesul la serviciile de sănătate, bunuri și servicii.

Recunoașterea principiului egalității face parte dintre obiectivele Uniunii Europene (UE), împreună și în strânsă legătură cu principiul de non - discriminare, care a fost consolidat prin Tratatul de la Amsterdam și Lisabona. Comunitatea poate lua astfel toate măsurile necesare pentru a combate discriminarea bazată pe sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Aplicarea acestui principiu este asistată de către "Comitetul consultativ pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați".

Adoptată în decembrie 2000 și încorporată în Tratatul de la Lisabona, în 2009, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene include un capitol intitulat " Egalitatea " , care stabilește principiile de non - discriminare , egalitate între bărbați și femei,

precum și diversitatea culturală, religioasă și lingvistică. Acesta se referă și la drepturile copilului, persoanelor în vârstă și persoanelor cu handicap.

Cadrul legal european este completat de o serie de măsuri menite să promoveze egalitatea, cum ar fi integrarea nediscriminării în toate politicile comunitare, acțiunea pozitivă, conștientizarea și formarea, precum și promovarea incluziunii romilor.

Erasmus Plus

Erasmus + este noul program de 16 miliarde de euro pentru educație, formare, tineret și sport. Acesta este construit pe binecunoscutul și marca de succes a UE, programul Erasmus pentru studenți.

Toate programele anterioare, cum ar fi Tineret în acțiune, Erasmus și LLP sunt incluse în noul program Erasmus Plus. Acest program are trei piloni principali: educație și formare, tineret și sport. Obiectivul principal al programului Erasmus Plus este acela de a îmbunătăți șansele de angajare ale tinerilor prin dobândirea de competențe suplimentare apreciate de angajatori, precum și îmbunătățirea competențelor lingvistice.

Partea de tineret a programului va fi împărțită în trei Acțiuni Cheie. Cele trei acțiuni cheie sunt:

Acțiunea cheie 1: Mobilități de Învățare pentru Indivizi;

Aici intră mobilitățile și se adresează tinerilor, lucrătorilor de tineret și personalului angajat.

Acțiunea cheie 2: Cooperare pentru Inovare și Schimb de Bune Practici;

Se adresează universităților, instituțiilor publice, ONG-urilor, firmelor care au departament de CSR și organizațiilor culturale (teatre, librării).

Acțiunea cheie 3: Sprijin pentru reforma politicilor;

Aici vor fi incluse rețelele Salto și Eurodesk, proiectele de advocacy și vechile întâlniri pe acțiunea 5.

(vezi și termenul "Educație", de mai sus)

Eurobarometru

Serviciu al Comisiei Europene, înființat în 1973, cu rolul de a studia și analiza tendințele opiniei publice din toate Statele Membre și din statele candidate, cele aproximativ 100 de rapoarte anuale fiind importante în procesul de elaborare a propunerilor legislative, de adoptare a deciziilor și de evaluare a activității Comisiei.

Eurobarometrul folosește atât sondaje de opinie, cât și focus grupuri.

Europa 2020

Reprezintă strategia UE de creștere economică pentru următorii zece ani.

Într-o lume aflată în permanentă schimbare, UE dorește să devină o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Aceste trei priorități se sprijină reciproc și sunt în măsură să ajute UE și statele membre să obțină un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, de productivitate și de coeziune socială.

În practică, Uniunea a stabilit cinci obiective majore – privind ocuparea forței de muncă, inovarea, educația, incluziunea socială și mediul/energia - care urmează să fie îndeplinite până în 2020. Statele membre au adoptat propriile lor obiective naționale în aceste domenii. Diverse acțiuni la nivel european și național vin în sprijinul Strategiei.

Europol

Este o organizație de combatere a criminalității la nivel european, având sediul la Haga (Olanda). Această organizație trebuie să preia sarcinile poliției naționale din fiecare stat al Europei, în caz că activitatea criminală, depășește limita granițelor naționale.

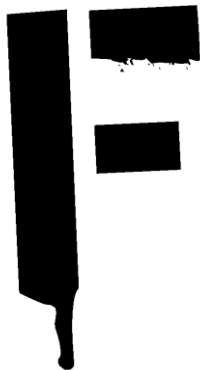
În acest scop este necesar un schimb continuu de informații de la nivele naționale până la cele internaționale care cad în atribuțiile Interpolului.

Programul măsurilor de combatere cuprinde: (franc.: Terrorisme, Radicalisme, Extremisme et Violence Internationale), - nume abreviat TREVI, (criminalitatea organizată) - OK și (European Drug Unit) - EDU.

Această combatere a terorismului se extinde și asupra comerțului cu arme, droguri, copii folosiți în scopuri pomografice și încercarea legalizării banilor rezultați din afaceri ilegale.

Această organizație a fost inițiată încă din anul 1992 prin înțelegerea din Maastricht, dar a devenit funcțională din anul 1999.

Europolul este o organizație independentă a UE care are atribuții polițienești și juridice de colaborare pe plan european.

Fondul de Coeziune (FC)

Instrumentul financiar care sprijină investiții în domeniul infrastructurii de transport și mediu.

Fondul European pentru Dezvoltare Regională (FEDR)

Fondul Structural care sprijină regiunile mai puțin dezvoltate, prin finanțarea de investiții în sectorul productiv, infrastructură, educație, sănătate, dezvoltare locală și întreprinderi mici și mijlocii.

Fondul Social European (FSE)

Fondul Structural destinat politicii sociale a Uniunii Europene, care sprijină măsuri de ocupare a forței de muncă și de dezvoltare a resurselor umane

Fonduri publice

Sumele alocate din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul trezoreriei statului, bugetele instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate

integral din venituri proprii, bugetul fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, bugetul fondurilor externe nerambursabile, credite externe contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale, împrumuturi interne contractate de autoritățile administrației publice locale, precum și din bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetele locale.

Fondurile comunitare

Sume provenite din asistență financiară nerambursabilă acordată României de Comunitatea Europeană.

Fondurile structurale (FS)

Instrumente financiare (FEDR, FSE) prin care Uniunea Europeană acționează pentru eliminarea disparităților economice și sociale între regiuni, în scopul realizării coeziunii economice și sociale.

Formare profesională

Politica de formare profesională se bazează pe articolul 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede că: " Uniunea pune în aplicare o politică de formare profesională care sprijină și completează acțiunile statelor membre, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre pentru conținutul și organizarea formării profesionale " .

În urma inițiativei Bruges a înalților funcționari publici responsabili pentru formarea profesională (octombrie 2001), un proces de cooperare consolidată fost inițiat în domeniul învățământului și formării profesionale. Declarația de la Copenhaga (2002) și Comunicatul de la Maastricht (2004) au reafirmat prioritățile de transparență, recunoaștere și de formare profesională de calitate și au stabilit priorități la nivel național.

Două sisteme importante au fost concepute: Europass - Training (1998), care descrie competențele de formare dobândite în străinătate, și Europass (2004), care combină cinci documente menite să ofere o imagine clară și simplă a calificărilor și competențelor cetățenilor din întreaga Europă .

Programul sectorial Leonardo Vinci, ca parte a "Programului de acțiune pentru educație și formare de-a lungul vieții", este vehiculul de finanțare pentru activități de formare. Acesta urmărește să sprijine și să completeze măsurile luate de statele membre, prin promovarea parteneriatului transnațional și a mobilității, inovării și calitatății în formare și, de asemenea, prin promovarea dimensiunii europene a sistemelor și practicilor de formare.

Agențiile și organismele europene active în domeniul formării sunt - Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (CEDEFOP), cu sediul la Salonic, înființat în 1975;

- Fundația Europeană de Formare, Torino, înființată în 1994;

- Comitetul consultativ pentru formare profesională, înființat în 2004, pentru a sprijini Comisia în realizarea politicii sale.

Galileo

Galileo este numele sistemului european de navigație prin satelit, care a fost în curs de dezvoltare de către Uniunea Europeană și Agenția Spațială Europeană (ESA) încă din 2002. Acesta este operațională începând din 2013. Galileo este destinat să asigure fluiditatea, eficacitatea și siguranța transporturilor în Europa. Datorită multiplelor sale aplicații, acesta poate fi, de asemenea, util pentru alte sectoare de activitate.

Galileo va consolida identitatea științifică a Europei și va dezvolta independența Uniunii în domeniul strategic de poziționare prin satelit. Constituie, astfel, o alternativă reală la crearea unui monopol de facto pentru sistemul american GPS. Cu toate acestea, Galileo va fi compatibil cu sistemul GPS, precum și cu sistemul rus de radio navigație, Glonass.

Galileo va permite utilizatorilor echipați cu un receptor determinarea poziției lor cu mare precizie în timp real. Programul cuprinde 30 de sateliți pentru a fi plasați pe orbită începând cu anul 2006 și stații terestre pentru a retransmite semnale de la utilizatori. Printre alte sectoare care pot beneficia de aplicații ale programului Galileo sunt: serviciile sociale (asistență pentru persoanele cu handicap și persoanele în vârstă), justiția și vămile (controlul la frontieră), de căutare și salvare (de navigație pe mare și în teren muntos) și agricultură (managementul exact al zonelor agricole mari).

Ghidul solicitantului

Îndrumar pentru completarea corectă a unei cereri de finanțare de către solicitanții de finanțare nerambursabilă în cadrul programelor operaționale.

Globalizarea economiei

Globalizarea se referă la fenomenul de deschidere a economiilor și a frontierelor, care rezultă din creșterea în mișcările comerciale și de capital, circulația persoanelor și a ideilor, răspândirea de informații, cunoștințe și de tehnologie și de un proces de dereglementare. Acest proces, atât geografic și sectorial, nu este recent, dar a suferit accelerare în ultimii ani.

În timp ce globalizarea este sursa multor oportunități, rămâne una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă Uniunea Europeană de astăzi. Cu scopul de a exploata pe deplin potențialul de creștere care rezultă din acest fenomen și a se asigura că beneficiile sale sunt împărțite echitabil, UE lucrează la crearea, prin guvernare multilaterală, a unui model de dezvoltare durabilă în vederea reconcilierii creșterii economice cu coeziunea socială și protecția mediului.

Granturi

Comisia face contribuții financiare directe sub formă de granturi în sprijinul proiectelor sau organizațiilor care promovează interesele UE sau contribuie la punerea în aplicare a unui program sau a unei politici UE. Părțile interesate pot solicita acest sprijin răspunzând la cererile de propuneri.

Guvernanță europeană

Termenul guvernanță se referă la activitatea autorităților executive, a adunărilor (de exemplu, parlamentele naționale) și a organelor judiciare (de exemplu, tribunalele naționale).

Dezbaterea pe tema guvernanței europene, lansată de către Comisia Europeană prin Cartea albă publicată în iulie 2001, acoperă normele, procedurile și practicile care influențează modul în care sunt exercitate puterile în cadrul Uniunii Europene.

Se urmărește adoptarea unor noi forme de guvernanță care să aducă Uniunea mai aproape de cetățenii săi, să o facă mai eficientă, să consolideze legitimitatea instituțiilor sale și democrația în Europa. Această guvernanță trebuie să se manifeste prin elaborarea și aplicarea unor politici publice mai bune și mai consecvente, în cadrul cărora organizațiile societății civile să colaboreze cu instituțiile europene. Ea implică și o îmbunătățire a calității legislației europene, făcând-o mai eficientă și mai simplă. Mai mult decât atât, Uniunea Europeană trebuie să contribuie la dezbaterile referitoare la guvernanța mondială și să joace un rol important în îmbunătățirea modului de funcționare a instituțiilor internaționale.

Guvernanță economică europeană

•**consolidarea agendei economice** printr-o supraveghere mai atentă din partea UE. Acest pilon include: prioritățile politice și obiectivele stabilite în cadrul Strategiei Europa 2020, angajamentele suplimentare pe care și le-au asumat statele membre participante la Pactul euro plus, consolidarea supravegherii de către UE a politicilor economice și fiscale, ca parte a Pactului de stabilitate și creștere, dar și prin intermediul noilor instrumente menite să stopeze dezechilibrele macroeconomice, adoptarea unei noi metode de lucru - semestrul european - care permite discutarea priorităților economice și bugetare în aceeași perioadă a fiecărui an.

•**asigurarea stabilității zonei euro.** În anul 2010, UE a reacționat la criza datoriei suverane prin crearea unor mecanisme temporare de sprijin pentru statele membre. Acestea vor fi înlocuite în 2013 de un mecanism permanent, respectiv Mecanismul european de stabilitate (MES). Aceste măsuri de sprijin sunt condiționate de aplicarea unor programe de reformă și consolidare fiscală și au fost elaborate în strânsă colaborare cu FMI.

•**redresarea sectorului financiar**

IMM-uri

Acele întreprinderi care au mai puțin de 250 de angajați și care au fie o cifră de afaceri anuală care nu depășește 50 milioane euro, fie un rezultat anual al bilanțului contabil care nu depășește 43 milioane euro.

Incluziune socială

Setul de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării și comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, destinate combaterii excluziunii sociale.

Instrumente structurale

Reprezintă asistența financiară nerambursabilă primită de România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, prin intermediul Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR), Fondului Social European (FSE) și Fondului de Coeziune (FC).

Întreprindere

Orice entitate angajată într-o activitate economică, indiferent de forma juridică de constituire.

Întreprindere mică

Întreprinderea care are mai puțin de 50 de angajați și a cărei cifră de afaceri anuală sau rezultatul anual al bilanțului contabil nu depășește 10 milioane euro.

Întreprindere mijlocie

Sunt întreprinderi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: au un număr anual de salariați între 50 și 249 și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane de euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane de euro, conform ultimei situații financiare aprobate.

Întreprindere mijlocie

Sunt întreprinderi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: au un număr anual de salariați între 50 și 249 și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane de euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane de euro, conform ultimei situații financiare aprobate.

Kyoto, Protocolul de la Kyoto

Adoptat în decembrie 1997, prezentul protocol la Convenția cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC), scoate în evidență atitudinea comunității internaționale față de fenomenul schimbărilor climatice.

În conformitate cu Protocolul, țările industrializate s-au angajat să reducă emisiile a șase gaze cu efect de seră (dioxid de carbon, metan, protoxid de azot, hidrofluorcarburi, perfluorcarburi și hexafluorură de sulf), cu cel puțin 5 % în perioada 2008-2012, comparativ cu nivelurile din 1990.

Protocolul de la Kyoto prevede trei mecanisme de piață: comercializarea emisiilor între țările care au semnat protocolul, implementarea în comun a proiectelor de către aceste țări, precum și mecanismul de dezvoltare curată (cu țări care nu au semnat protocolul).

La rândul lor, statele membre ale Uniunii Europene (UE) s-au angajat să își reducă emisiile în aceeași perioadă cu 8 %. În 2003, emisiile globale ale celor șase gaze cu efect de seră în țările Uniunii au fost cu 1,7 % sub nivelul din 1990.

La 31 mai 2002, Uniunea și statele sale membre au ratificat Protocolul de la Kyoto. Ratificarea de către Rusia a Protocolului din 2004 i-a permis acesteia să intre în vigoare la 16 februarie 2005 și devin obligatorii pentru statele semnatare.

Protocolul de la Kyoto este un prim pas spre rezolvarea problemei schimbărilor climatice. În noiembrie 2005, o conferință a părților la UNFCCC și Protocolul de la Kyoto a dat un nou impuls pentru protocol și a pus bazele pentru discuțiile viitoare privind cadrul internațional de combatere a schimbărilor climatice. Mai mult decât atât, la Consiliul European din martie 2007, UE s-a angajat unilateral să reducă emisiile de CO₂ cu 20 % până în 2020 și a făcut apel la țările dezvoltate să încheie un acord internațional de stabilire a unui obiectiv de reducere globală de 30 % până în 2020.

Laeken, Declarația de la Laeken

Declarația de la Laeken privind viitorul Uniunii Europene a fost adoptată în cadrul Consiliului European de la Laeken, Belgia, care a avut loc pe 15 decembrie 2001, ea convocând o Convenție Europeană pentru a dezbate, într-un cadru democratic care includea și reprezentanți ai statelor pe atunci candidate, problemele legate de direcția dorită de dezvoltare a Uniunii.

La 26 februarie 2001, Miniștrii de externe ai țărilor membre UE au semnat Tratatul de la Nisa. Printr-o „Declarație asupra viitorului Uniunii”, anexată acestui Tratat, se cere o dezbatere mai profundă și mai largă asupra viitorului Uniunii.

În 2001, Președinția suedeză și apoi cea belgiană, în cooperare cu Comisia și implicând Parlamentul European, vor încuraja dezbaterile pe tema viitorului cu Parlametele statelor membre dar și la nivelul direct al populației acestor state. Țările candidate vor fi de asemenea implicate în acest proces.

La Summitul de la Laeken din decembrie 2001, Consiliul European dezbate și adoptă o nouă Declarație. Documentul se deschide cu un capitol intitulat „Europa la răscruce de drumuri”. Acest capitol conține, pe scurt, realizările de la începutul făcut cu 50 de ani înainte de Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Otelului și până la momentul 2001. Se face referire la faptul că, în acel moment, UE se află în fața a două provocări, una de natură internă cealaltă de natură externă, respectiv procesul de reformă al instituțiilor europene și procesul de lărgire prin integrarea unor noi state în marea majoritate din Europa Centrală și de Est.

Licitație de proiecte

Invitație publică adresată de către AM/OI unei categorii clar identificate de solicitanți, în vederea depunerii cererilor de finanțare pentru proiecte, în cadrul unui domeniu de intervenție al axelor prioritare dintr-un Program Operațional.

Lisabona (Tratatul de la Lisabona)

Tratatul de la Lisabona sau Tratatul Lisabona (inițial cunoscut ca Tratatul de Reformă) este un tratat internațional care amendează două tratate care constituie forma bazei constituționale a Uniunii Europene (UE). Tratatul de la Lisabona a fost semnat de statele membre UE la 13 decembrie 2007 și a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009. Tratatul amendează Tratatul privind Uniunea Europeană (cunoscut de asemenea și ca Tratatul de la Maastricht) și Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (cunoscut de asemenea și ca Tratatul de la Roma). În acest proces, Tratatul de la Roma a fost redenumit în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Principalele modificări au fost trecerea de la unanimitatea de voturi la votul cu majoritate calificată în mai multe domenii din cadrul Consiliului de Miniștri, o schimbare a calculului majorității, au fost acordate mai multe puteri Parlamentului European formând o legislatură bicamerală, alături de Consiliul de Miniștri în conformitate cu procedura legislativă ordinară, o personalitate juridică consolidată pentru UE și crearea unui președinte permanent al Consiliului European precum și un Înalt Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate. De asemenea, Tratatul a acordat calitate legală Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Luxemburg, Compromisul de la Luxemburg

Compromisul de la Luxemburg, la care s-a ajuns în ianuarie 1966, a pus capăt așa-numitei crize a "scaunului gol", declanșată când Franța a refuzat să-și ocupe locul în Consiliu începând cu iulie 1965.

Compromisul a fost o recunoaștere a dezacordului existent pe de o parte, între cei care, atunci când era în joc un interes național major, doreau ca membrii Consiliului să facă tot ce le stătea în putință într-o perioadă de timp rezonabilă pentru a găsi soluții pe care să le poată adopta toate părțile fără să-și încalce interesele reciproce, și Franța, pe de altă parte, care susținea continuarea discuțiilor până se ajunge la un acord în unanimitate. Ulterior, alte State Membre s-au raliat punctului de vedere francez.

Compromisul nu a împiedicat Consiliul să adopte hotărâri în conformitate cu Tratatul de constituire a Comunității Europene, care prevede în multe situații votul cu majoritate calificată. De asemenea, nu i-a împiedicat pe membrii Consiliului să-și continue eforturile de a apropia punctele de vedere înaintea luării unei decizii de către Consiliu.

Media, Programul media

sprijină în fiecare an 300 de proiecte noi de film european, iar jumătate din filmele europene care rulează în cinematografe apar cu sprijinul Programului MEDIA.

Sectorul audiovizual european are un rol important în conturarea cetățeniei europene deoarece este unul dintre principalii vectori de transmitere a valorilor europene către cetățenii europeni și în special către tineri.

Bugetul Programului MEDIA pentru perioada 2007-2013 este de aproximativ 755 milioane Euro.

Obiectivele programului MEDIA sunt:

- păstrarea și sporirea diversității culturale și lingvistice și a moștenirii cinematografice și audiovizuale, garantarea accesului publicului european la această moștenire și promovarea dialogului intercultural;
- creșterea distribuției și a circulației creațiilor audiovizuale în interiorul și în afara Uniunii Europene, inclusiv printr-o cooperare mai puternică între actori;
- întărirea competitivității sectorului audiovizual european în cadrul unei piețe europene competitive și deschise, favorabile creării locurilor de muncă, inclusiv prin promovarea legăturilor dintre profesioniștii din domeniul audiovizual.

NATO

Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (North Atlantic Treaty Organisation, NATO) este o alianță defensivă politico-militară formată din 28 de state din America de Nord și Europa creată cu scopul de a proteja libertatea și securitatea statelor membre prin mijloace politice și militare în conformitate cu Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la 4 Aprilie 1949 la Washington. Află mai multe pe NATO History.

Principiul fundamental de activitate al NATO este angajarea comună în sprijinul cooperării reciproce între statele membre, bazată pe indivizibilitatea și securitatea membrilor săi.

Articolul 5 al NATO se referă la dreptul la apărare colectivă, care stipulează că "Un atac asupra unuia sau a mai mulți membri NATO va fi considerat ca fiind un atac împotriva tuturor membrilor, așa cum prevede Carta Națiunilor Unite".

În cadrul Tratatului, țările membre se angajează să-și mențină și să-și dezvolte capacitățile de apărare, individual și colectiv, creând premise pentru planificarea apărării colective. În conformitate cu Articolul 10 al Tratatului, "Alianța rămâne deschisă pentru aderarea viitoare a altor state europene în măsură să favorizeze dezvoltarea principiilor NATO și să contribuie la securitatea regiunii Atlanticului de Nord".

În alte articole ale Tratatului, fiecare din statele membre se angajează să contribuie la dezvoltarea unor relații internaționale de pace și prietenie prin promovarea valorilor democratice și libertății individuale a cetățeanului.

În vederea întăririi securității și stabilității spațiului euro-atlantic, Alianța este pregătită să contribuie la angajarea activă în managementul crizelor și prevenirea conflictelor, precum și promovarea parteneriatului și cooperării cu alți actori internaționali, cu scopul sporirii încrederii reciproce.

Tratatului Atlanticului de Nord subliniază importanța fundamentală a procesului de consultare pe scară largă în cadrul Alianței, ori de câte ori unul dintre state își simte securitatea amenințată implicând o decizie luată prin consens de statele aliate. Non - discriminare (principiul).

Non-discriminare

Scopul acestui principiu este de a asigura egalitatea de tratament pentru indivizi, indiferent de naționalitate, sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Tratatul de la Lisabona face din acest principiu un obiectiv al Uniunii Europene. Aceasta introduce o clauză orizontală, cu scopul de a integra lupta împotriva discriminării în toate politicile și acțiunile Uniunii Europene (articolul 10 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene).

Mai mult, UE poate adopta reglementări care interzic discriminarea pe bază de naționalitate, în conformitate cu articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În plus, o procedură legislativă specială facilitează lupta împotriva discriminării. Prin urmare, Consiliul poate adopta toate măsurile necesare, hotărând în unanimitate și după obținerea acordului din partea Parlamentului European.

În conformitate cu procedura legislativă ordinară, instituțiile europene pot adopta principiile de bază menite să orienteze acțiunea statelor membre în combaterea discriminării.

Obiectivul convergență

Obiectiv finanțat din instrumentele structurale, cu scopul creșterii convergenței statelor membre ale Uniunii Europene și a regiunilor mai puțin dezvoltate.

Oferta

Actul juridic prin care operatorul economic își manifestă voința de a se angaja din punct de vedere juridic într-un contract de achiziție publică; oferta cuprinde propunerea financiară și propunerea tehnică.

Ofertant

Oricare operator economic care a depus oferta.

Ombudsmanul European

Uniunea Europeană a creat postul Ombudsmanului European în anul 1995.

Rolul Ombudsmanului European este de a supraveghea activitățile instituțiilor uniunii europene și de a se asigura că acestea respectă principiile unei bune guvernări. Primul titular al acestui post a fost Jacob Söderman care anterior îndeplinise aceiași funcție în Parlamentul Finlandez.

În doctrina și practica constituțională recentă este constant subliniată importanța instituției Ombudsmanului pentru garantarea și, îndeosebi, pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenești.

Operațiune

Un proiect sau un grup de proiecte selecționate de autoritatea de gestiune a programului operațional în cauză sau sub supravegherea acesteia din urmă în conformitate cu criteriile stabilite de Comitetul de monitorizare și aplicată de unul sau mai mulți beneficiari în vederea realizării obiectivelor axei prioritare de care aparține.

Operator economic

Orice persoană fizică sau juridică sau orice altă entitate ce participă la implementarea asistenței din partea Fondurilor, cu excepția situației în care un Stat Membru își exercită prerogativele ca autoritate publică;

Oricare furnizor de produse, prestator de servicii ori executor de lucrări - persoană fizică/juridică, de drept public sau privat, ori grup de astfel de persoane cu activitate în domeniul care oferă în mod licit pe piață produse, servicii și/sau execuție de lucrări.

Operatorul sistemului electronic de achiziții publice

Persoana juridică de drept public care asigură autorităților contractante suportul tehnic destinat aplicării, prin mijloace electronice, a procedurilor de atribuire.

Organism Intermediar (OI)

Orice organism sau serviciu public sau privat care acționează sub supravegherea unei autorități de gestionare sau de certificare și care îndeplinește atribuțiile pentru aceasta din urmă față de beneficiarii care aplică operațiunile.

Pactul Euro Plus

Statele membre ale zonei euro au convenit asupra unui program suplimentar de reforme, cunoscut sub numele de „Pactul Euro Plus”, care constituie o reflecție a interdependenței dintre ele. Alte șase țări, care nu fac parte din zona euro, au decis să adere la acest pact: Bulgaria, Danemarca, Letonia, Lituania, Polonia și România. Pactul vizează patru domenii: competitivitate, ocuparea forței de muncă, viabilitatea finanțelor publice și consolidarea stabilității financiare.

Pactul a fost aprobat de liderii UE în martie 2011. Toate cele 23 de părți semnatare se angajează să implementeze reformele în detaliu. Cele patru state membre care nu au semnat pactul sunt libere să facă acest lucru oricând doresc. Angajamentele asumate în virtutea pactului se integrează în noul cadru de guvernare economică și sunt incluse în programele naționale de reformă ale statelor membre.

Pactul de stabilitate și creștere

Este un set de reguli care încurajează statele membre să mențină viabilitatea finanțelor publice.

Pactul are două componente:

-componenta preventivă invită statele membre să transmită anual programul de stabilitate (țările din zona euro) sau de convergență (celelalte state membre), odată cu programul național de reformă.

Acest program prezintă modul în care statul membru intenționează să asigure și să mențină viabilitatea finanțelor publice pe termen mediu. Ulterior, Comisia poate oferi recomandări politice (în iunie, în cadrul semestrului european) sau, dacă este necesar, poate înainta o propunere Consiliului pentru ca acesta să transmită un avertisment în cazul unui deficit excesiv.

-componenta corectivă reglementează procedura în caz de deficit excesiv (PDE). În baza PDE, dacă deficitul bugetar al unui stat membru depășește limita de 3% (conform Tratatului), Consiliul va transmite recomandări privind redresarea situației. Nerespectarea acestor recomandări poate duce la impunerea de sancțiuni pentru statele din zona euro.

Pactul de stabilitate și creștere este în curs de consolidare, prin introducerea unor modificări menite:

-să permită componentei corective a Pactului să ia mai bine în considerare interacțiunea dintre datorie și deficit, mai ales în țările puternic îndatorate (unde datoria publică depășește 60% din PIB).

-să accelereze procedura în caz de deficit excesiv și să facă impunerea sancțiunilor semiautomată - în acest sens, în cadrul Consiliului va fi nevoie de o majoritate calificată nu atât pentru a aproba, cât mai ales pentru a respinge o propunere de sancționare înaintată de Comisie.

-să amelioreze cadrele bugetare naționale, abordând aspectele contabile și statistice, precum și practicile în materie de previziuni.

http://ec.europa.eu/europe2020/europe-2020-in-a-nutshell/priorities/economic-governance/index_ro.htm

Parlamentul European (PE)

Aleși prin vot direct de cetățenii europeni, o dată la 5 ani, membrii Parlamentului European sunt reprezentanții popoarelor Uniunii.

Parlamentul este una dintre principalele instituții europene cu puteri legislative, alături de Consiliul Uniunii Europene („Consiliul”).

Parlamentul are trei roluri esențiale:

-dezbate și adoptă legislația UE, împreună cu Consiliul

-monitorizează alte instituții europene, în special Comisia, pentru a se asigura că acestea funcționează în mod democratic

-dezbate și adoptă bugetul UE, alături de Consiliu.

Planul Național de Dezvoltare (PND)

Documentul de planificare strategică și programare financiară, care are ca scop să orienteze și să stimuleze dezvoltarea economică și socială a țării pentru atingerea obiectivului Uniunii Europene, respectiv realizarea coeziunii economice și sociale.

PAC – Politica Agricolă Comună

De-a lungul anilor, prioritățile politicii agricole a UE au evoluat, reflectând condițiile de viață din Europa. Astăzi, ea își propune:

-să le permită agricultorilor să producă, în cantități suficiente, alimente sigure și de foarte bună calitate (cereale, carne, produse lactate, fructe, legume, vin), să contribuie la diversificarea economică a zonelor rurale și să aplice norme stricte în materie de protecție a mediului și de bunăstare a animalelor

-să îi ajute pe consumatori să facă alegeri în cunoștință de cauză cu ajutorul sistemelor europene voluntare de etichetare a calității. Aceste etichete, indicând originea geografică, utilizarea unor metode sau ingrediente tradiționale (inclusiv organice) contribuie, de asemenea, la creșterea competitivității produselor agricole europene pe piețele internaționale

-să promoveze inovarea în agricultură și în prelucrarea alimentelor (cu ajutorul proiectelor europene de cercetare), pentru a determina creșterea productivității și reducerea efectelor asupra mediului, de exemplu prin utilizarea subproduselor și a deșeurilor agricole pentru producerea energiei

-să încurajeze relații comerciale echitabile cu țările în curs de dezvoltare, reducând subvențiile la exporturile agricole, astfel încât aceste țări să-și poată vinde mai ușor produsele.

Prefinanțare

Sumele transferate din bugetul de stat sau din instrumente structurale către un beneficiar, cu excepția celor din sectorul privat (dacă prin acest transfer nu se intră sub incidența prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat) ori unei organizații neguvernamentale - prin plată directă sau prin plată indirectă - pentru lichidarea angajamentelor de plată față de un contractor, în

stadiul inițial de implementare a proiectelor, în baza unui contract de finanțare încheiat între beneficiar și Autoritatea de management/Organismul intermediar responsabil/responsabilă, în vederea asigurării derulării corespunzătoare a proiectelor.

Procedura de atribuire

Etapele ce trebuie parcurse de autoritatea contractantă și de către candidați/ofertanți pentru ca acordul părților privind angajarea în contractul de achiziție publică să fie considerat valabil; procedurile de atribuire sunt: licitația deschisă, licitația restrânsă, dialogul competitiv, negocierea, cererea de oferte, concursul de soluții.

Program Operațional

Document prezentat de un stat membru și adoptat de Comisie care definește o strategie de dezvoltare în conformitate cu un ansamblu coerent de priorități, pentru a cărui realizare se face apel la un Fond sau în cadrul obiectivului de convergență, la Fondul de Coeziune și la FEDER

Programul PROGRESS

Are drept obiectiv să sprijine financiar punerea în aplicare a obiectivelor Uniunii Europene în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale. PROGRESS finanțează activități de analiză și de învățare reciprocă, de sensibilizare și de difuzare, precum și ajutoare acordate actorilor principali în perioada 2007-2013. Programul este împărțit în cinci secțiuni, care corespund următoarelor cinci domenii mari de activitate: ocuparea forței de muncă, protecția și integrarea socială, condițiile de muncă, combaterea discriminării și diversitatea, precum și egalitatea de șanse între femei și bărbați.

Regiuni eligibile pentru ajutoarele de stat regionale

- regiunile în care PIB/locuitor este mai mic de 75% din media Uniunii Europene [art. 87 alin. (3) lit. a) din Tratat].
  - regiunile în care sunt identificate probleme socio-economice în baza indicatorilor naționali, propuse de Statele Membre [art. 87 alin. (3) lit. c)].
  - regiuni de tipul NUTS-II*3), cu o densitate a populației situată sub 8 locuitori/km² sau regiunile geografice de tipul NUTS-III, cu o densitate a populației situată sub 12,5 locuitori/km².
- *3) NUTS reprezintă un sistem de clasificare teritorială, instituit prin Regulamentul nr. 1059/2003, folosit de EUROSTAT pentru culegerea datelor statistice. La nivelul 2 (NUTS II) se regăsesc cele 8 regiuni de dezvoltare ale României.

Semestrul european

ciclu anual de coordonare a politicilor economice. În fiecare an, Comisia Europeană analizează în detaliu programele statelor membre în materie de reforme economice și structurale și le oferă recomandări pentru următoarele 12-18 luni. Semestrul european începe în momentul în care Comisia adoptă "Analiza anuală a creșterii", de obicei către sfârșitul anului. Această analiză stabilește prioritățile UE pentru anul următor în domeniul creșterii economice și creării de locuri de muncă.

Sistemul Unic de Management al Informației (SMIS)

Sistemul informatic centralizat, dezvoltat de către Ministerul Economiei și Finanțelor, în colaborare cu toate structurile utilizatoare, pentru a asigura colectarea informațiilor referitoare la implementare, necesare managementului financiar, monitorizării, verificărilor, auditului și evaluării programelor din cadrul obiectivului convergență

Spațiul Schengen

Spațiul Schengen garantează libera circulație în interiorul unui teritoriu compus din 26 de țări în care trăiesc peste 400 de milioane de cetățeni. Participarea la spațiul fără controale la frontierele interne înseamnă că aceste țări:

-nu mai efectuează verificări la frontierele lor interne (și anume, frontierele dintre două state care fac parte din spațiul Schengen);

-și-au intensificat controalele, care trebuie să îndeplinească criterii clar definite, la frontierele lor externe (și anume, frontierele dintre un stat care face parte din spațiul Schengen și un stat care nu face parte din spațiul Schengen).

În consecință, atât cetățenii UE, cât și resortisanții țărilor terțe pot circula liber în interiorul spațiului Schengen

Statele SEE/AELS

Sintagmă folosită pentru a desemna statele membre ale Spațiului Economic European (SEE), dar care nu sunt membre ale Uniunii Europene: Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

SEE: Spațiul Economic European, format din Uniunea Europeană și statele membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb, cu excepția Elveției. Prin Acordul SEE, intrat în vigoare la 1 ianuarie 1994, Islanda, Liechtenstein și Norvegia pot avea beneficiile pieței unice a UE, fără a deține însă privilegiile și responsabilitățile statelor membre UE.

AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb, organizație înființată în 1960, pentru a promova comerțul liber între statele sale membre, la origine în număr de șapte (Austria, Danemarca, Elveția, Marea Britanie, Norvegia, Portugalia și Suedia). În 1961, s-a alăturat Finlanda, în 1970 Islanda, iar în 1991 Liechtenstein. O parte dintre statele membre AELS au devenit state membre UE (Danemarca și Marea Britanie începând din 1973, Portugalia din 1986, Austria, Finlanda și Suedia din 1995), astfel încât AELS are patru state membre: Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

Detalii despre Spațiul Economic European sunt disponibile la adresa:

Subsidiaritate

Acest principiu stabilește că deciziile Uniunii Europene trebuie luate cât mai aproape de cetățean. Cu alte cuvinte, Uniunea nu întreprinde o acțiune decât dacă se dovedește că aceasta este mai eficientă la nivel comunitar față de o acțiune întreprinsă la nivel național, regional sau local. De la această regulă sunt excluse acțiunile întreprinse de UE în domeniile în care responsabilitatea îi aparține.

În acest scop a fost înființat, prin Tratatul de la Maastricht, Comitetul Regiunilor (CR), organism consultativ independent, complementar celor trei instituții decizionale (Consiliul, Comisia, Parlamentul). Comitetul Regiunilor reprezintă o "punte" de legătură între instituțiile europene și regiunile, comunele și orașele Uniunii Europene. Membrii CR dețin mandate (administrative) pe plan regional sau local, nu funcționează permanent la Bruxelles și, ca urmare, mențin constant legătura cu cetățenii.

TAIEX

TAIEX este instrumentul de asistență tehnică și schimb de informații gestionat de către Direcția Generală Extindere a Comisiei Europene.

Sediul central al instituției se afla la Bruxelles, Belgia. TAIEX acordă suport țărilor partenere în vederea transpunerii, aplicării și punerii în vigoare a legislației UE. Este determinat de cerere și facilitează furnizarea expertizei individualizate potrivite pentru a răspunde necesităților în termen scurt.

Tratatele UE

Uniunea Europeană se bazează pe norme de drept. Aceasta înseamnă că orice măsură luată de UE derivă din tratatele care au fost aprobate în mod voluntar și democratic de toate țările membre. De exemplu, dacă un anumit domeniu politic nu figurează într-un tratat, Comisia nu poate propune un act legislativ în domeniul respectiv.

Tratatul este un acord cu forță juridică obligatorie între statele membre ale UE. El stabilește obiectivele UE, regulile de funcționare a instituțiilor europene, procedura de luare a deciziilor și relațiile existente între Uniune și statele membre.

Tratatele sunt modificate pentru a permite creșterea eficienței și transparenței UE, pentru a pregăti extinderile viitoare și pentru a introduce noi domenii de cooperare - cum ar fi moneda unică.

În baza tratatelor, instituțiile UE au posibilitatea de a adopta acte legislative, pe care statele membre le aplică ulterior. Tratatelor, legislația, jurisprudența și propunerile legislative pot fi consultate în versiune integrală pe site-ul EUR-Lex, baza de date a legislației UE.

Uniunea Economică și Monetară (UEM)

Uniunea economică și monetară (UEM): procesul prin care politicile economice și monetare ale statelor membre ale Uniunii sunt armonizate în scopul introducerii monedei unice. Tratatul prevede realizarea UEM în trei etape:

- Prima etapă (1 iulie 1990 - 31 decembrie 1993): libera circulație a capitalului între Statele Membre, o mai bună coordonare a politicilor economice și o mai strânsă cooperare a băncilor centrale;
- Etapa a II-a (1 ianuarie 1994 – 31 decembrie 1998): convergența politicilor economice și monetare ale Statelor Membre (în vederea asigurării stabilității prețurilor și a unor finanțe publice sănătoase); înființarea Institutului Monetar European (IME) și a Băncii Centrale Europene (BCE), în 1998;
- Etapa a III-a (inițiată la 1 ianuarie 1999): fixarea cursurilor de schimb și introducerea monedei unice pe piața valutară internațională, urmată de introducerea monedelor și a bancnotelor Euro la 1 ianuarie 2002.

Zona Euro

Spațiu alcătuit din statele membre ale Uniunii Europene a căror monedă este euro. În momentul de față, zona euro include 17 state: Austria, Belgia, Cipru, Finlanda, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Luxemburg, Malta, Olanda, Portugalia, Spania, Slovenia, Slovacia.

Zonă de liber schimb/Uniune vamală/ Piață comună/Piață unică

Zona de liber schimb: spațiu, format dintr-un grup de state, în care au fost suprimate barierele comerciale, precum licențele și cotele de import. În lume au fost create o serie de zone de liber schimb: Mercosur – în America de Sud, Alena (NAFTA) – în America de Nord, AELS – în Europa.

Sursa informațiilor

Pentru că abordează mai multe domenii, dicționarul de față nu se vrea a fi unul exhaustiv. Este vorba mai degrabă despre o selecție cu rol introductiv, alcătuită pornind de la sursele mai jos menționate. Pentru definiții și explicații complete, vă rugăm să accesați link-urile:

http://europa.eu/legislation_summaries/glossary/index_en.htm

<http://europa.eu/abc/eurojargon/>

<http://www.europeana.ro/index.php/tag/glosar/>

<http://www.fonduri-structurale.ro/Glosar.aspx>

<http://ro.wikipedia.org/wiki/Bruxelles>

Banca Centrală Europeană
<http://www.ecb.int/home/html/index.en.html>

http://www.europarl.europa.eu/ftu/pdf/ro/FTU_1.5.2.pdf

Comisia Europeană http://europa.eu/about-eu/institutions-bodies/european-commission/index_ro.htm

Comisarii Europeni: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/index_ro.htm

<http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.ro.home>

Consiliului UE <http://www.consilium.europa.eu>

Programul Erasmus Plus
<http://erasmus-plus.ro/ro/category/erasmus-plus/>

Rapoartele Eurobarometru
http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

Recomandări de țară http://ec.europa.eu/europe2020/europe-2020-in-your-country/romania/country-specific-recommendations/index_ro.htm

Granturi http://ec.europa.eu/contracts_grants/grants_ro.htm

http://europa.eu/about-eu/institutions-bodies/ombudsman/index_ro.htm

<http://www.ombudsman.europa.eu/ro/home.faces>
http://ec.europa.eu/europe2020/europe-2020-in-a-nutshell/priorities/economic-governance/index_ro.htm
http://europa.eu/about-eu/institutions-bodies/european-parliament/index_ro.htm

Institutul European în România www.ier.ro